

РЕШЕНИЕ

№ 25305

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4058** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалбата на Х. Х. Д. чрез пълномощник адв. В. М. против мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-7/23.01.2026 г., изпратено по електронен път на 22.01.2026 г. в 17.47 ч. до електронна поща [електронна поща]. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Конкретно се посочва, че търсената информация има характер на „обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е свързана с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на органите на изпълнителната власт. С нея се цели повишаване на прозрачността и отчетността на органите на изпълнителната власт и общините, поради което е налице „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Посочва се, че за разкриване на информацията, по отношение на което е заявен достъп, не е необходимо съгласието на трети лица, поради наличието на обстоятелствата, описани в разпоредбите на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. В обобщение на изложеното намира, че в настоящия случай са налице всички изискуеми се по закон предпоставки за произнасяне по подаденото заявление, поради което административният орган е дължал произнасяне с решение в законоустановения срок. Претендира се отмяна на оспорения мълчалив отказ и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответната страна – Кмета на [община] не изразява становище по жалбата.

Настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по депозирано от Х. Х. Д., на 22.01.2026 г. в 17.47 ч., до електронна поща [електронна поща] заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-7/23.01.2026 г. за предоставяне на информация, формулирана под формата на въпроси, отнасяща се до изплатени на служителите на общината допълнителни възнаграждения за постигнати резултати (възнаграждения за допълнително материално стимулиране - ДМС) за периода 2015-2025 г., както и възнаграждения за изпълнение и/или управление на проекти или програми, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове или финансирани от други международни финансови институции и донори, по които съответната администрация е бенефициент, за периода от 2015 г. до 2025 г. В предвидения в закона четиринадесет дневен срок и до приключване на съдебното производство по процесното заявление не е постановен индивидуален административен акт от адресата на заявлението, а заявителят не е уведомяван от ответника, че следва да отстрани нередовностите в заявлението, респ. да уточни предмета на исканата информация. На заявителя не е изпращано и уведомление по чл. 32 или по чл. 33 от ЗДОИ.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана на 24.02.2026 г. Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ), от надлежна страна - заявител на достъпа до обществена информация. За оспорвания е налице и интерес от обжалването, тъй като е налице мълчалив отказ за достъп до поисканата обществена информация.

Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена в законоустановения в чл. 149, ал. 2 от АПК едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това съдът приема, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. От тълкуването на тази разпоредба следва, че органът който създава обществена информация е този, който взема решение, съответно отказва достъпът до тази информация. В процесния случай органът, който е следвало да се произнесе по подаденото искане за достъп до обществена информация е кмета на [община], предвид факта, че търсената информация се отнася до изплатени на служителите на общината допълнителни възнаграждения за постигнати резултати и възнаграждения за изпълнение и/или управление на проекти или програми за периода 2015-2025 г. С оглед на това и правилно заявлението за достъп до обществена информация е отправено до него и той и компетентния орган, който следва да се произнесе по направеното искане.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявление за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица, вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват

писмено заявителя. Член 37 - чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, кметът на [община] е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по така подаденото заявление за достъп до обществена информация от 22.01.2026 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление кметът на [община] е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

По заявлението не е постановен изричен писмен акт, нито към момента на подаване на жалбата до съда, нито към момента на приключване на устните състезания по делото.

С оглед на изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, по чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на оспорващата направените по делото разноски, както следва: 5.11 евро - държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Х. Х. Д. чрез пълномощник адв. В. М. против мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-7/23.01.2026 г., изпратено по електронен път на 22.01.2026 г. в 17.47 ч. до електронна поща [електронна поща].

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на кмета на [община] за произнасяне по депозираното от Х. Х. Д. заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-7/23.01.2026 г., изпратено по електронен път на 22.01.2026 г. в 17.47 ч. до електронна поща [електронна поща], съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Х. Х. Д. разноски по делото в размер на 505.11 евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

